

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/562/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115231598
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4115231598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa : Československá obchodná banka, a.s. so sídlom v Bratislave, Michalská 18, IČO: 36854140, zastúpená advokátskou kanceláriou: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o. so sídlom v Bratislave, Prievozska 4/B proti odporcovi: Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, o zaplatenie sumy 922,67 eura s príslušenstvom, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 789,18 eura s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 716,86 eura od 20.10.2015 do zaplatenia s tým, že súd povoľuje odporcovi dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 30 eur vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, pod hrozbou straty výhody splátok.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania k rukám jeho právneho zástupcu Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o. v sume 220,72 eura s tým, že súd povoľuje odporcovi dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 10 eur vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia, pod hrozbou straty výhody splátok.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 922,67 eura s úrokom výške 18,90 % zo sumy 663,88 eura od 20.10.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,05% zo sumy 850,35 eura od 20.10.2015 do zaplatenia z titulu neuhradenia záväzku na základe zmluvy o bežnom účte zo dňa 12.05.2004 zmluvy o prečerpaní zo dňa 18.09.2007. Navrhovateľ odporcovi listom zo dňa 01.10.2014 oznámil splatnosť záväzku ku dňu 30.09.2014.

Vo veci nebol vydaný platobný rozkaz. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, súd rozhodol podľa § 101 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa.

Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že navrhuje vyhovieť návrhu v plnom rozsahu. Má za to, že v zmysle zmluvných dojednaní účastníkov má navrhovateľ nárok na úrok, až do úplného splatenia úveru. Poukazuje na rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 1Co 29/2014, 14Co 83/2012. Čo sa týka otázky súdu, úrok do 01.10.2014 bol vyčíslený v sume 52,98 eura a do 20.10.2015 v sume 133,49 eura. Uplatňuje si náhradu trov konania, ktoré vyčísli v zákonnej lehote.

Právny zástupca navrhovateľa v záverečnom návrhu uviedol, že sa pridriava doterajších vyjadrení.

Odporca na pojednávaní uviedol, že uznáva dlh. Ako už hovoril v konaní sp. zn. 25C/526/2015 dostali sa do fin. problémov, keď prišiel o zamestnanie pre zdrav. dôvody dieťaťa. Využíval všetky možnosti,

kde mal možnosť zohnať peniaze a to aj z prečrpania účtu. Je ochotný dlžnú sumu uhradiť, avšak v splátkach. A vzhľadom na dané okolnosti v čo najnižších. Odporca v záverečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava doterajších vyjadrení.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zást. navrhovateľa, odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: zmluvou o bežnom účte zo dňa 12.05.2004, oznámením o povolenom prečrpaní zo dňa 18.09.2007, obchodnými podmienkami, oznámením o zosplatnení úveru, úrokovými sadzbami, vyčíslením pohľadávky, vyjadrení m navrhovateľa zo dňa 29.12.2015, výpisom z účtu a prehľadom platobnej disciplíny odporcu a zistil tento skutkový a právny stav :

Navrhovateľ s odporcom dňa 12.05.2004 uzavrel zmluvu o bežnom účte a dňa 18.09.2007 zmluvu o prečrpaní na základe čoho povolil navrhovateľ odporcovi prečrpanie na bežnom účte. Odporca nedodržiaval zmluvné dojednania a navrhovateľ ku dňu 30.09.2014 určil splatnosť celého dlhu čo odporca neurobil. Navrhovateľ si podaným návrhom uplatňoval sumu sumy 922,67 eura s úrokom výške 18,90 % zo sumy 663,88 eura od 20.10.2015 do zaplataenia a úroku z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 850,35 eura od 20.10.2015 do zaplataenia. Suma 922,67 eura pozostáva z istiny 663,88 eura, vyčísleného úroku ku dňu 19.10.2015 v sume 186,47 eura z toho v sume 52,98 eura do 01.10.2014 a v sume 133,49 eura od 01.10.2014 do 19.10.2015, vyčísleného úroku z omeškania do 19.10.2015 v sume 72,32 eura. Navrhovateľ mal za to, že ide o obchodnoprávny vzťah a má nárok na úrok až do zaplataenia celého dlhu. Odporca prestala uhrádzať dlh pre finančné problémy, z rovnakého dôvodu vzhľadom na výšku príjmu a dlžob žiadala o úhradu dlhu v splátkach.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa §51 O.z. účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 546 Občianskeho zákona dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákona splnením dlh zanikne.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákona dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 657 Občianskeho zákona, zmluvou o pôžičke prenechá veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákona pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 879 j) Občianskeho zákona ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 778 Občianskeho zákonníka zmluva o vklade vzniká medzi fyzickou alebo právnickou osobou (ďalej len "vkladateľ") a peňažným ústavom zložením vkladu v peňažnom ústave a jeho prijatím peňažným ústavom.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52 a nasledujúcich. Ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovuje, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. I v prípade spotrebiteľských vzťahov

vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorý bol režim spotrebiteľských zmlúv do právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta, uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv, to znamená, že práva dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprimeraných podmienok, a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka používať právnu ochranu (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp. zn. 9Co 236/2010 zo dňa 30.08.2010, uznesenie KS Prešov z 30.09.2009 sp. zn. 7CoE 34/2009, rozhodnutie KS v Nitre z 10.02.2009 sp. zn. 6Co 254/2008). Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam treba na zmluvu účastníkov pozeráť ako na spotrebiteľskú zmluvu.

Závazkový vzťah založený zmluvou o bežnom účte je obchodným záväzkovým vzťahom. Ide o tzv. absolútny obchod (§ 708 Obchodného zákonníka). Ide o označenie právnej teórie a súdnej praxe pre záväzkový vzťah, ktorý sa vždy riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov tohto záväzkového vzťahu. Medzi takého záväzkové vzťahy patrí aj vzťah založený zmluvou o vkladovom účte (§ 716 a nasl. Obchodného zákonníka). Teda tu nie rozhodujúci subjekt, ale objekt tohto záväzkového vzťahu. Korigujúcim ustanovením však v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejednávaný prípad, je už vyššie spomínané ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarca s účinnosťou od 01.04.2015 (zákonom č. 102/2014 Z.z.) precizoval dovtedy účinné ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj toto znenie: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu účinná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nastolená tak bola otázka, kedy sa má postupovať podľa Obchodného zákonníka, a kedy podľa Občianskeho zákonníka. Toto má aj vplyv na určenie rozhodného práva. Navrhovateľ nevysvetlil v čom by mal odporca ako spotrebiteľ výhodu pri posudzovaní veci podľa Obchodného zákonníka a podľa súdu takýto fakt ani neexistuje. Predchádzajúci odsek by mohol nabádať pri podobných zmluvných vzťahoch pri určitých vzniknutých právnych otázkach či sporoch na možnosť postupu podľa Obchodného zákonníka a pri iných podľa Občianskeho zákonníka. Súd chce tak poukázať na tú skutočnosť, že je právne možné aby sa celý zmluvný vzťah riadil Občianskym zákonníkom. Úprava spotrebiteľských práv sa sústreďuje do Občianskeho zákonníka nie do Obchodného. Úmysel zákonodarcu z toho vyplývajúcu je riešiť spotrebiteľské vzťahy podľa Občianskeho zákonníka. Je pravdou, že neznalosť zákona neospravedlňuje, avšak je logické, že občan ako spotrebiteľ bude mať skôr prehľad o občianskom práve, ako o obchodnom, teda o všeobecnom zákone ako o špeciálnom. Veriteľovi nič nebránilo v postupe podľa Občianskeho zákonníka. Občianske právo je na to aby upravovalo všeobecne vzťahy medzi osobami, právnickými a fyzickými. Obchodný zákonník je špeciálne na úpravu obchodných vzťahov. Odporca nebol podnikateľ, peniaze neboli poskytované pre podnikateľské účely. Navrhovateľ nemôže tvrdiť, že v občianskom práve nie je ustanovenie podľa ktorého by zmluvný vzťah uzavreli. Súd napríklad poukazuje na § 51 O.z., § 657 O.z. a § 778 O.z.. Podľa Obchodného zákonníka sú obchodné podmienky prísnejšie ako podľa Občianskeho zákonníka, napr. ohľadne premlčania, výšky úrokov, zmluvnej pokuty. Z obsahu zmluvy tiež nevyplýva žiaden logický právny záver, prečo by mala byť zmluva uzatváraná podľa Obchodného zákonníka. Úroky je možné si uplatňovať i po skončení zmluvy do úplného splatenia, podľa Občianskeho zákona do skončenia zmluvy, zmluvné pokuty sú možné vo vyššej miere ako podľa Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je o rok kratšia v Občianskom zákonníku ako v Obchodnom. Podľa súdu je toto jasný dôvod výhodnejšej úpravy ako u Obchodného zákonníka. Tento inštitút slúži k ochrane spotrebiteľa. Dlžník má tak väčšiu právnu istotu. Vie, že veriteľ si môže bez námietky premlčania uplatniť voči nemu pohľadávku do troch rokov a nie až do štyroch od jej splatnosti. Kratší čas znamená menšie riziko straty podkladov, možnosť pamätať si svedkov, resp. konkrétne situácie. Teda väčšia ochrana spotrebiteľa. V konečnom rade neprichádza k väčšiemu navýšeniu pohľadávky do uplatnenia

si na súde. V Slovenskom práve bola napríklad upravená trojročná doba na uplatnenie si pohľadávky voči spotrebiteľovi v exekúcii v § 61b ods. 2, 3 exekučného poriadku (nemožno vykonať exekúciu na vymoženie príslušenstva pohľadávky priznanej exekučným titulom) na rozdiel od iných exekučných konaní. Doba uplatnenia má teda preukázateľne význam pre spotrebiteľa. Premlčanie má v každom prípade väčší vplyv na dlžníka, ako na veriteľa. Spotrebiteľ je vždy dlžník. Súd mal teda za to, že rozhodné právo vo veci účastníkov i z tohto pohľadu je občianske právo SR.

Označenie zmluvy ako úver samo osebe neznamená, že ide o obchodnoprávny vzťah. V danom prípade účastníci uzatvorili z hľadiska názvu zmluvu o vkladovom účte, ktorá je formálne absolútnym obchodným vzťahom. Ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonník ako aj ust. osobitného zákona o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona a zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 23a) ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli priamo uzavreté podľa Občianskeho zákonníka použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok KS Žilina z 30.09.2010 sp. zn. 9Co/312/2010, rozsudok KS Žilina z 13.10.2010 sp. zn. 7Co/284/2010). Z obsahu zmluvy tiež nevyplýva žiaden logický právny záver, prečo by mala byť zmluva uzatváraná podľa Obchodného zákonníka. Odporca nebol podnikateľ, peniaze neboli poskytované pre podnikateľské účely. Občiansky zákonník má dostatočné množstvo ustanovení, ktoré v plnej miere mali možnosť upraviť vzťahy medzi účastníkmi, konkrétne § 657 a nasl. O.z. Súd posudzoval vec podľa Občianskeho zákonníka. Ak by aj čisto teoreticky išlo o obchodnú vec na rozhodnutie súdu by to nemalo žiaden vplyv. Súd by rozhodol rovnako s poukazom na nižšie uvedené skutočnosti týkajúce sa aj obchodných vzťahov.

V konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi bol zmluvný vzťah, v ktorom si odporca nesplnil svoju povinnosť preukázanú listinnými dôkazmi. Súd preto považoval návrh navrhovateľa, čo sa týka nesplatenej istiny 663,88 eura, vyčísleného úroku do splatnosti dlhu v sume 52,98 eura, vyčísleného úroku z omeškania v sume 72,32 eura za dôvodne podaný. S plnením dlhu sa odporca dostal do omeškania. Odporcu ako dlžníka súd zaviazal na úhradu sumy 789,18 eura s 8,05 % úrokom z omeškania zo sumy 716,86 (istina, úrok), tak ako sú špecifikované vo výroku tohto rozhodnutia v súlade s § 517 O.z. a Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. Navrhovateľ poskytol odporcovi finančné prostriedky, ktoré nevrátil. Z dokladov bola jasná výška dlhu. Odporca nesplatil svoju zmluvnú povinnosť voči navrhovateľovi.

Odporca nedisponuje žalovanou sumou. Súd preto povolil odporcovi dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 30 eur v zmysle § 160 O.s.p. pod hrozbou straty výhody splátok. Súd nemohol prihliadať len na tvrdenia odporcu o jeho finančnej možnosti splatiť dlh, ale aj na práva veriteľa - navrhovateľa. Bol to odporca ktorí porušil zmluvné dojednanie účastníkov. Odporca si na seba po finančnej stránke zobral viac pôžičiek ako je ekonomicky vhodné. Veriteľ má právo aby i v prípade povolenia splátok dlhu bol dlh splatený v prijateľnej lehote. Podľa názoru súdu je táto v rozsahu 12 až 24 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Vo výnimočných prípadoch, ako je napr. zdravotné dôvody a súhlas navrhovateľa je možná dlhšia splatnosť. Súd určil splácanie dlhu v splátkach v rozsahu cca28 mesiacov. Súd bral do úvahy skutočnosti konštatované v konaní sp. zn. 25C/526/2015.

V rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami súd považoval nárok navrhovateľa, kde si uplatňoval úrok i do budúcnosti, po splatnosti dlhu. Výzvou na predčasné splatenie dlhu zaniká zmluva ako celok, teda platnosť všetkých zmluvných dojednaní, i tých čo by mali podľa zmluvy platiť po odstúpení od zmluvy. Navrhovateľ poukazoval na zmluvné dojednanie účastníkov. Podľa navrhovateľa do konečnej úhrady dlhu sa vlastne zmluvný vzťah medzi účastníkmi vlastne nikdy nekončí. Súd sa s týmto stanoviskom nestotožňoval, zmluva o bežnom účte bola časovo ohraničená do jej ukončenia zmluvnými stranami, po tomto dátume si už navrhovateľ nemohol uplatňovať úrok, ale len úrok z omeškania, čo mu aj súd priznal. Úrok je možné totiž si uplatňovať len v prípade, že si to účastníci výslovne dohodnú a aj to len počas obdobia, na ktorý si to dohodnú. Podľa zmluvy účastníkov si navrhovateľ a odporca dohodli úrok do splatenia úveru. Zmluva bola vopred pripravená (formulárový typ zmluvy) a tak ho nemožno považovať za vyslovne dohodnuté dojednanie účastníkov zmluvného vzťahu. V časti vyčísleného úroku v sume 133,49 eura a 18,90 % úroku zo sumy 663,88 eura od 20.10.2015 do zaplatenia súd zamietol z

dôvodu, že nepriznal navrhovateľovi nárok na úrok po splatnosti celého dlhu, pretože podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 143/98) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Súd poukazuje aj na rozsudok KS v Nitre 25Co/527/2015-63 zo dňa 02.12.2015, ktorý zaujal rovnaký právny názor. S poukazom na uvedené rozhodnutia sa súd nestotožnil s uvádzanými rozhodnutiami KS v Prešove. Splatnosť nastáva aj vyhlásením splatnosti celého dlhu ku dňu povinnosti splatenia dlhu (30.09.2014). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Na tomto výklade a ustálenej súdnej praxi nič nemení ani zákon o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Toto ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch má na mysli situáciu, kedy spotrebiteľ - dlžník svoj dlh riadne spláca a toto ustanovenie vymedzuje celkovú dĺžku obdobia, počas ktorého má dlžník ako spotrebiteľ povinnosť platiť úroky. Nič to však nemení na situácii, že pokiaľ veriteľ (v danom prípade navrhovateľ) pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Dohodnutá splatnosť úveru je v tomto prípade totožná so zosplatnením úveru ku dňu odstúpenia od zmluvy. Po zosplatnení sa už nemôžu so svojimi nárokmi odkazovať na znenie skončenej zmluvy. Takýto postup by bol podľa súdu aj v rozpore s dobrými mravmi z uvedených dôvodov. Nemôžu zákonné ustanovenia na niektoré subjekty platiť a na iné nie. Treba mať objektívny celoplošný postoj pri každom veriteľovi. Podľa súdu nič na danej súdnej praxi analogicky nemôže zmeniť ani Obchodný zákonník tak ako ani uvádzaný zákon o spotrebiteľských úveroch i keď vzhľadom na postup podľa Občianskeho zákonníka je toto konštatovanie irelevantné.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.2 O.s.p. tak, úspešnému navrhovateľovi priznal pomerné právo na náhradu trov konania v sume za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastupovania. Súdny poplatok bol zaplatený v sume 39,50 eur. Trovy právneho zastupovania zo žalovanej sumy pozostávajú z troch úkonov právnej pomoci (prevzatie zastupovania, podanie návrhu, účasť na pojednávaní dňa 03.03.2016) v sume za úkon 51,45 eura, dvoch režijných paušálov po 8,39 eura, jedného v sume 8,58 eura, všetko s 20% DPH, straty času a cestovných náhrad v sume 55,45 v zmysle vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci číslo 655/2004 Z.z.. Spolu predstavovali trovy sumu 310,61 eura. Navrhovateľ bol úspešný v sume 789,18 eura - 85,53 % a odporca v sume 133,49 eura (zamietnutá časť) - 14,47 %. Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov v rozsahu 71,06 % (85,53 - 114,47), čo predstavuje sumu 220,72 eura. Tak ako istinu aj trovy konania súd povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 10 eur v zmysle § 160 O.s.p. z rovnakých dôvodov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.